

Bibliography:

1. The Council of the European Union. Council Recommendation of 22 May 2018 on promoting common values, inclusive education, and the European dimension of teaching. *Official Journal of the European Union*. 2018. 7(6). URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A32018H0607%2801%29>.

2. Crego M.D., Maňko R., Ballegooij W. Protecting EU common values within the Member States. An overview of monitoring, prevention and enforcement mechanisms at EU level. Brussels: EPRS, 2020. 140 p.

3. Hermans S. The EU, common values and education. *Promoting citizenship and common values through education. Report of the seminar of the European Network of Education Councils*. Lisbon, 1–2 March 2018. Brussels. P. 10–13.

4. Karatsiori M. European profile for language teacher education: Meeting the challenge for sharing common competences, knowledge, strategies and values. *Cogent Education*. 2016. Vol. 3: 1199125. P. 1–29. DOI: 10.1080/2331186X.2016.1199125.

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-404-7-58>

**LANGUAGE CRITERIA IN LEARNING THE UKRAINIAN
LANGUAGE (FOR PROFESSIONAL PURPOSE)****МОВНІ КРИТЕРІЇ У ВИВЧЕННІ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ
(ЗА ПРОФЕСІЙНИМ СПРЯМУВАННЯМ)****Matushchak I. R.**

*Candidate of Philological Sciences,
Associate Professor at the Department
of the Ukrainian studies
Danylo Halytsky Lviv National
Medical University
Lviv, Ukraine*

Матушак І. Р.

*кандидат філологічних наук,
доцент кафедри українознавства
Львівський національний медичний
університет
імені Данила Галицького
м. Львів, Україна*

Методика викладання мови відтворює складний та тривалий процес мислетворчості. Вона потребує чимало зусиль збоку викладача для того, щоб студент збагнув всю глибинність української мови, а саме української мови (за професійним спрямуванням), яка вироблялася не одним поколінням викладачів-філологів. До тенденцій цієї методики відносимо поклик вищої школи вдосконалити знання студента за

обраним фахом. Для студента, який у майбутньому стане лікарем, вагомим є опанування сучасної української літературної мови, тобто за її професійним спрямуванням. Слово для лікаря – це інструментарій, бо правильно побудовані думки певним чином і лікують. Тому, **актуальність** цих тез зумовлена потребою вивчення української мови (за професійним спрямуванням) студентом-лікарем. Отже, фаховість – це запорука успіху у професійній діяльності.

Вагомим у опануванні своєї спеціалізації – є якості мови, які називаємо *мовними критеріями*.

Мета тез – подати мовні критерії, якими слід послуговуватися у трудовій практиці, зокрема лікаря.

У тезах поняття «*мовні критерії*» розрізняємо від терміна *мовні норми*. С. Єрмоленко розуміння норми подає у «Українській мові : Енциклопедії» як «сукупність мовних засобів, що відповідають системі мови й сприймаються її носіями як зразок суспільного спілкування у певний період розвитку мови і суспільства» [3]. На нашу думку, нормативним у мові є підхід до мовних критеріїв. Сукупність усталених форм, правил щодо їхнього вживання, уніфікованість того чи того конкретного найменування, що увиразнюється у терміні вирізняє мовні критерії з-поміж мовних норм. Проте власне ці критерії і формують мовні норми. Власне мовні критерії допускають внесення змін, що позначається сферою вживання. Звідси випливає, що для мовної норми характерною стає незначна хитка позиція у мові. Проте М. Пилинський зауважував, що «історична змінність мовної норми на будь-якому синхронному зрізі врівноважена відносною стабільністю, потрібною для нормального функціонування мови» [2, с. 14].

У науковій літературі С. Єрмоленко, С. Бирик, Т. Коць диференціюють зовнішні та внутрішні критерії літературної норми. До зовнішніх критеріїв належать: «а) культурно-історичний критерій (він визначальний на початку формування літературної мови як соціально престижного різновиду національної мови); б) критерій мовної традиції; в) критерій поширеності, або статистичний критерій; г) критерій загально визнаних зразків, до яких належить мовна практика авторитетних письменників. Важливим зовнішнім критерієм літературної норми є естетичний критерій, співвідносний з художньо-мовною практикою письменників, а в новітні часи – мотивований впливом авторитетних засобів масової комунікації [1, с. 20].

Важливим аспектом роботи лікаря є його вміння послуговуватися мовними критеріями у професії. Позаяк, мовні навички лікаря обов'язково повинні опиратися на історичне тло – термінофонд української мови.

До сучасних тенденцій в методиці викладання мов, а саме української мови (за професійним спрямуванням) відносимо низку мовних критеріїв, зокрема:

1. Освітній чинник вимагає закріплення цих критеріїв не лише у навчанні, а й у трудовій діяльності.

2. По-друге, акцентуємо на дотриманні нормативності, що якнайповніше характеризує мовні критеріїв.

3. Мовна стандартизація прагне устаткувати професійні кліше.

4. Історично-суспільний аспект мовних критеріїв, який закріплений у формі та змісті спеціальних найменувань, з певними змінами функціонує у мові.

5. Частотність словоформ, термінів, мовних правил полягає у виробленні мовної традиції, що характеризуватиметься її тяглістю у вживанні.

6. Літературний підхід у лоні мовних критеріїв, що пояснюється збагаченням у певній мірі діалогу «лікар-пацієнт».

Окреслимо вищезазначені мовні критерії. Отже, чинності набуває освітній чинник одразу з моменту засвоєння курсу «Українська мова (за професійним спрямуванням)», бо ж добре пізнається у роботі лікаря. Нормативними – є власне мовні норми української мови, які розрізняються за диференційними ознаками. Мовна стандартизація вона слугує взірцем у професійному мовленні лікаря. Мова як суспільне явище віддзеркалює всі мовні нормативи, які сформувалися історично. Вони, як правило, добре закріплені мовцями і функціонують у усній, писемній та друкованій формах. Мовні критерії опираються на мовні традиції. Творчий підхід мовних критеріїв позначений літературним процесом, який призбирує з фольклору у певній мірі вдалі фрази задля того, щоб діалог «лікар-пацієнт» не перенасичувався професіоналізмами.

Вагомість кожного із мовних критеріїв є достатньо закріпленою у мовній практиці лікаря.

Окремим аспектом роботи та співпраці викладача-методиста та студента-лікаря є зміст курсу «Українська мова (за професійним спрямуванням)», укладений відповідно до вимог вищої школи в Україні й до стандартів Європейської системи ECTS, що сприяє доброму опануванню мовної освіти у медичному вузі, а саме у Львівському національному медичному університеті імені Данила Галицького. Тому, нам видається, що доречною складовою вказаної дисципліни – є вивчення мовних критеріїв у одній із пропонованих тем, вказаних у програмному забезпеченні до курсу.

Література:

1. Єрмоленко С. Я , Бибик С. П., Коць Т. А. Літературна норма і мовна практика. К. 2013. С. 20.
2. Пилинський М. М. Мовна норма і стиль. К. 1976. С. 14.
3. Українська мова: Енциклопедія. 3-є вид. / Редкол.: Русанівський В. М., Тараненко О. О. (співголови) та ін. К. 2007. С. 438.

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-404-7-59>

**MODERN METHODS OF TEACHING ENGLISH.
USE OF THE “FLIPPED CLASSROOM” METHOD
FOR TEACHING CADETS**

**СУЧАСНІ МЕТОДИ ВИКЛАДАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ.
ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДУ «ПЕРЕВЕРНУТИЙ КЛАС»
(FLIPPED CLASSROOM) ДЛЯ НАВЧАННЯ КУРСАНТІВ**

Nikolayeva T. S.

*Lecturer at the Department
of the English Language № 3
National University
“Odesa maritime academy”
Odesa, Ukraine*

Ніколаєва Т. С.

*викладач кафедри англійської мови № 3
Національний університет
«Одеська морська академія»
м. Одеса, Україна*

Hrynychuk H. V.

*Lecturer at the Department of the
English Language № 3
National University
“Odesa maritime academy”
Odesa, Ukraine*

Гринчук Г. В.

*викладач кафедри англійської мови № 3
Національний університет
«Одеська морська академія»
м. Одеса, Україна*

На сучасному етапі розвитку України, навчання курсантів вищих навчальних закладів іноземної мови набуває особливої актуальності. Ефективна комунікація на іноземних мовах, що дозволяє обговорювати робочі моменти та обмінюватися досвідом з закордонними колегами, є важливою компетенцією для сучасної людини.

Для досягнення таких результатів у навчанні необхідно впроваджувати сучасні методи викладання англійської мови, що відповідають потребам динамічного освітнього процесу. Одним із таких методів є адаптивне навчання, яке використовує комп'ютерні системи